

SUNDANCE
FILM FESTIVAL

INTERNATIONAL
FILM FESTIVAL
ROTTERDAM

FESTIVAL
DE MALAGA

OFFICIAL SELECTION 2018

OFFICIAL SELECTION 2018

SEMANA DE CINEMA

FILMMAGIE

onafhankelijk, kritisch filmtijdschrift

Loveling

GUSTAVO PIZZI, BRAZIL

Produced by ...
Directed by Gustavo Pizzi
Cast: ...
Screenplay by ...
Cinematography by ...
Music by ...
Production design by ...
Costume design by ...
Hair and makeup by ...
Production office ...
Distributors ...

Logo for MIM, CERO, and other production partners.

Bekroningen

[Lees meer](#)

Vallen, opstaan en weer doorgaan

Een moeder ondergaat hoe haar zestienjarige zoon naar het andere eind van de wereld trekt om zijn sportdroom na te jagen.

De Braziliaanse filmmaker Gustavo Pizzi ontroert met een bitterzoet portret van een familie met meer zorgen dan centen. Het staat oprecht geluk niet in de weg, zelfs wanneer het tegenzit.

Pizzi's hart ligt bij de moeder, Irene, die er als enige het hoofd bij houdt. Met haar gezin woont ze net buiten Rio de Janeiro in een huis dat op barsten staat. Wanneer het deurslot niet meer mee wil, klauteren ze wel door het raam naar buiten. Nog geen week later lijkt het nooit anders geweest.

Schopenhauer geloofde rotsvast dat het onmogelijk is om echt gelukkig te zijn. Voor hem was het eenvoudig: leven is lijden. Maar Irene leest geen Schopenhauer. Ze heeft wel wat anders te doen.

Haar echtgenoot is een bravige goedgezak met een boekenwinkeltje dat aan het internet een gehaaide concurrent heeft. Het houdt hem niet tegen om panden te bezoeken die groot genoeg zijn om zijn dromen in onder te brengen. 'Er komt een moment dat alles lukt', stelt hij Irene gerust. Ze kan hem wel de nek omwringen.

Natuurlijk wil ook zij vooruit, maar dan met gezond verstand. De verkoop van hun vakantiehuis zou genoeg centen opbrengen om eindelijk de werken aan hun nieuwe woning te hervatten. Maar dromers verkopen geen vakantiehuisen.

Benzinho is een ontroerend eerbetoon aan alle moeders. Zij torsen vaak zoveel meer dan ze kunnen dragen, en niemand die daar oog voor heeft. In Karine Teles, in het echte leven de moeder van zijn twee zonen, vindt de filmmaker een vrouw om van te houden. Haar kommer wordt de jouwe. Wanneer haar zestienjarige zoon de kans krijgt om in Duitsland voor een professionele carrière als handballer te gaan, implodeert haar wereld.

Eindeloze veerkracht

Als een porseleinen moederhart breekt, waar verstopt ze dan de scherven? In een hoekje zitten snotteren is niet aan Irene besteed. Ze moet vooruit. Een vrouw met zo'n eindeloze veerkracht wekt bewondering in alles wat ze doet. Zonder de ellende te etaleren of emotioneel uit te buiten, raakt Benzinho je diep. Zo eenvoudig kan cinema soms zijn.

Benzinho: op zoek naar het drama

In 'Benzinho' probeert een moeder van vier het hoofd boven water te houden

De mater familias van een Braziliaans gezin rent van hot naar her om haar vier kinderen, echtgenoot en enkele inwonende familieleden het leven zo aangenaam mogelijk te maken. Soms vergeet ze daarbij aan zichzelf te denken.

Is het voor Irene de druppel die de emmer zal doen overlopen? De vraag is als een rode draad door Benzinho (Loving) gespannen. De heikele kwestie is het vertrek van haar handballende adolescentenzoon Fernando naar een Duitse club die zijn oog op hem heeft laten vallen. Een hele stap voor een jongen die nog op de middelbare school zit in Petrópolis, een stad zo'n 50 kilometer benoorden Rio de Janeiro. Terwijl haar man Klaus een boekenwinkeltje annex kopieerzaak runt, bestiert Irene het gezin met naast Fernando ook de tweeling Fabiano en Matheus en de jonge, tubaspelende tiener Rodrigo.

Ondertussen probeert Irene ook nog om met veel vertraging haar middelbareschooldiploma te behalen omdat ze droomt van een leven dat meer te bieden heeft dan was- en plassen. Daarenboven komt ook zus Sônia met haar zontje logeren, op de vlucht voor een echtgenoot met losse handjes.

Vrede proberen te stichten in het gezin van haar zus is de zoveelste taak die Irene op zich neemt.

Eindjes aan elkaar knopen

Het leven van het koppel is kenschetsend voor de precaire toestand waarin de Braziliaanse middenklasse de jongste jaren is beland: niet dat de diepste armoede op de loer ligt, maar de eindjes aan elkaar knopen is elke maand een helse opgave. Irene en Klaus bezitten weliswaar een strandhuis, maar zij is er desondanks tegen om dat te verkopen. Niet dat ze het geld niet kunnen gebruiken om hun eerste verblijf op te knappen. Zo zou een loodgieter hoognodig de wispelturige waterleidingen moeten nakijken. Wanneer het slot van de voordeur blokkeert zit er niets anders op dan een ladder onder een raam te plaatsen en dat tot de tijdelijke in- en uitgang van het huis te bombarderen. Het geeft aanleiding tot grappige situatiedrama's en die is kenschetsend voor het scenario dat regisseur Gustavo Pizzi en hoofdactrice Karine Teles samen geschreven hebben. Grote gebaren zijn uit den boze, de twee speuren naar de kleine drama's in het leven van alledag. Niets op tegen, alleen jammer dat ze dat drama niet altijd vinden. De twijfel die het nakende vertrek van Fernando bij Irene veroorzaakt is er bijvoorbeeld wel een geslaagd voorbeeld van. Pizzi filmt het met een visuele vrijheid die te vaak aan vrijblijvendheid grenst.

Opvallend is dat Benzinho een familieaangelegenheid is: Pizzi en Teles waren ooit gehuwd en de jonge acteurs die de tweeling vertolken zijn hun kinderen. Rodrigo wordt dan weer gespeeld door een neef van Teles. Pizzi is afkomstig uit Petrópolis, was in zijn jeugd een handballer en verliet net als Fernando op jonge leeftijd het ouderlijk nest. Toch beklemtoont hij dat de film niet autobiografisch is, zij het wel erg persoonlijk. Kan best, maar als Benzinho nu ook nog beklijvend was: dat zou pas fijn zijn.

Zo mooi tegelijk huilen en lachen als Karine Teles in *Benzinho* kunnen er maar weinig

Je hoeft geen ouder met uit huis gaande kinderen te zijn om haar te begrijpen.

De Braziliaanse tiener Fernando, een getalenteerde handbalkeeper, komt thuis met goed nieuws: hij is gescout door een Duitse sportacademie en staat wellicht aan het begin van een grootse carrière. Luid gejuich van zijn jongere broertjes. Maar vader is sceptisch over de ambities van zijn zoon. Moeder komt grimassend tot een omhelzing: een mengeling van droefenis vanwege een onverwacht vroeg uitslaan van Fernando's vleugels en moederlijke trots.

Daar laat de getalenteerde Braziliaanse regisseur Gustavo Pizzi (Riscado) het niet bij, in deze sleutelscène van zijn verkwikkende familieverhaal *Benzinho*. De geluidsband vult zich met krakerige klanken uit een blaasinstrument, dat hier klinkt als een leeglopende ballon. En alsof zelfs het huis zich geen raad weet met de uiteenlopende reacties op Fernando's nieuwtje, begint de keukenkraan zo hard te lekken dat het water alle kanten op spuit.

Het huis in *Benzinho* heeft sowieso een verrukkelijke dosis karakter: zie hoe moeder Irene (een fenomenale Karine Teles, tevens co-scenarist en echtgenoot van Pizzi) met haar twee jongste zontjes onderweg naar Fernando's handbalfinale ontdekt dat de voordeur blokkeert, waarna ze het huis via een raam moeten verlaten. Enkele scènes later staat er een trapje voor het raam en blijkt dit voor de rest van de film de nieuwe ingang tot het huis. Binnen het verhaal is het logisch, want het gezin staat aan de vooravond van een verhuizing. Als symboliek voor de aanstaande veranderingen binnen het gezin (vader overweegt ook nog te stoppen met zijn noodlijdende boekwinkeltje) is het bovendien origineel en vermakelijk.

Benzinho doet wat dat betreft denken aan het werk van Pizzi's landgenoot Kleber Mendonça Filho, die met zijn gelauwerde films *Neighbouring Sounds* en *Aquarius* de huizen en omgevingen waarin personages leven nadrukkelijk een deel van het verhaal laat vertellen. Of aan een expressieve variant op de levensechte en verfijnde familiedrama's van de Japanner Hirokazu Kore-eda, vol herkenbare huiselijke strubbelingen, geschetst vanuit ongewoon perspectief. Het ramvolle familieleven wordt gerust uitgebreid wanneer Irenes zus uit de klauwen van haar agressieve man moet worden gered. Daarnaast is ook alle ruimte voor vrolijke zomerdylle onder de verkoelende tuinslang, in *Benzinho*.

Maar de hoofdattractie vormt het spel van Karine Teles als moeder Irene. Zo mooi tegelijk huilen en lachen als zij kunnen er maar weinig, om over die wilde, bevrijdende nachtelijke dans in de keuken nog maar te zwijgen. Je hoeft geen ouder met uit huis gaande kinderen te zijn om haar gevoel tot in de vezels te begrijpen.